

Scott Ritter: Druhý týden ukrajinské protiofenzívy končí neúspěchem

[pz prvnizpravy.cz/zpravy/zpravy/scott-ritter-druhy-tyden-ukrajinske-protiofenzivy-konci-neuspechem](https://prvnizpravy.cz/zpravy/zpravy/scott-ritter-druhy-tyden-ukrajinske-protiofenzivy-konci-neuspechem)

zprávy

Operace vstupuje do druhého týdne ukrajinské dlouho očekávané a velmi propagované protiofenzívy, některé základní závěry lze vyvodit, i když boje pokračují a ještě nějakou dobu zuří.

Scott Ritter

20. června 2023 - 06:20

V první řadě selhal protiofenzivní gambit. Přestože v ukrajinské armádě stále zbývá značná bojová síla, včetně více než 75 % 60.000členné kohorty vycvičené a vyzbrojené NATO, kterou Ukrajina shromáždila za posledních osm měsíců, jsou zásadně

chybné předpoklady o kvalitě sil, na kterých Ukrajina a její spojenci v NATO vložili své společné naděje na vítězství nad Ruskem byly odhaleny. Stručně řečeno, Ukrajina postrádá vojenskou kapacitu k překonání ruské obrany .

Nejelitnějším ukrajinským útočným brigádám, vybaveným nejmodernější západní vojenskou technologií, se nepodařilo postoupit z toho, co ruská obranná doktrína nazývá „krycí“ linií obrany – nárazník, který je navržen tak, aby nasměroval a narušil útočící sílu před dosažením „hlavní“ obranné linie. Ukrajinské ztráty byly extrémně těžké, Rusko dosáhlo poměru zabití 10:1, pokud jde o pracovní sílu, což je z ukrajinského pohledu neudržitelné. Důvody ukrajinského neúspěchu jsou zásadní povahy, to znamená, že je nelze překonat za současného stavu a jako taková má ukrajinská armáda nulovou šanci na úspěch, bez ohledu na to, jak tvrdě tlačí na následné útoky.

Na prvním místě je kvalita ruské obrany, zejména pokud jde o bariérovou síť (minová pole, překážky a zákopy), které se v kombinaci s houževnatostí ruského obránce a drtivou převahou Ruska těší z hlediska palebné podpory (dělostřelectvo a letectvo), je důvodem, proč Ukrajinci nejsou schopni postoupit za „krycí“ vrstvu ruské obrany. Ukrajinská technika a taktika nedostačují k tomu, aby jakýmkoliv smysluplným způsobem prolomily ruské překážkové bariéry a odsoudily útočící síly k postupnému zničení ruským dělostřelectvem a leteckými údery, stejně jako místními protiútoky ruských speciálních jednotek.

Kromě špatné taktiky a nedostatků ve výstroji (ano, tanky Leopard a bojová vozidla Bradley nebyly zázračné zbraně, které Ukrajina a její západní příznivci propagovali), platí Ukrajinci cenu za působivé ruské potlačení nepřátelské protivzdušné obrany (SEAD) kampaň, která probíhá již mnoho týdnů. Rusko nejenže neutralizovalo schopnost Ukrajiny bránit strategické cíle daleko za předními liniemi, ale také promítlo jakoukoli smysluplnou schopnost protivzdušné

obranu do skutečné zóny konfliktu. To v kombinaci s nedostatkem jakéhokoli životaschopného letectva nechává útočící ukrajinské pozemní síly vystavené plné váze ruského letectva.

Ruská letadla s pevnými křídly byla schopna dodávat přesně naváděnou munici se smrtícím účinkem do shromažďovacích prostor používaných Ukrajinou ke shromáždění útočných sil před jejich nasazením na bojiště. Odhaduje se, že 25-30 % ukrajinských obětí je způsobeno těmito údery. Ruské vrtulníky mohou používat své protitankové řízené střely (ATGM) se smrtícím účinkem na ukrajinské síly operující v zóně dotyku a ruská povalující se munice (tj. „kamikadze drony“) si také vybrala velkou daň na ukrajinských silách. Pokud Ukrajina nedokáže znovu prosadit na bojišti nějaké zdání protivzdušné obrany, a to jak v týlových oblastech, tak v předních liniích, a vystřelit své vlastní letectvo schopné zpochybnit ruskou vzdušnou převahu nad bojištěm, pak žádné množství odvahy a taktických inovací ze strany ukrajinských pozemních sil nezmění smrtící válečný kalkul, který dnes převládá.

Jednou z mnoha tragédií probíhajícího ukrajinsko-ruského konfliktu je skutečnost, že mnoho z toho, co Ukrajina dělá na bojišti, není diktováno vojenskou nutností, ale spíše politickým imperativem. Nedávno skončená měsíční bitva o Artěmovsk (Bachmut) je názorným příkladem, kdy ukrajinský prezident Zelenskij trval na nasazení pracovní síly a vybavení do bitvy o město, o kterém většina vojenských expertů věděla, že má minimální strategickou vojenskou hodnotu. Geografie však neurčovala rozsah bitvy, ale spíše vnímání ukrajinské obranné houževnatosti, a v důsledku toho přišlo o život 60 až 75 000 ukrajinských vojáků v neúspěšném úsilí. Podobně je ukrajinská armáda žádána, aby provedla sebevražedný útok proti dobře připravené ruské obraně za podmínek, které: jak bylo podrobně popsáno dříve, může vést pouze k rozhodující ukrajinské porážce.

Tentokrát jsou na vině ukrajinskí spojenci v NATO, kteří v předvečer svého výročního summitu zoufale touží po jakémkoli náznaku, že mnohamiliardové investice, které společně vložili do ukrajinské armády, mohou vyplatit i ty nejzákladnější dividendy. Z tohoto důvodu bude NATO nadále vyvíjet nátlak na Ukrajinu, aby zdvojnásobila porážku, ofenzivně tlačit na Rusy, i když jakékoli zisky, pokud ve skutečnosti nějaké lze dosáhnout, by byly pyrrhické povahy a dlouhodobě neudržitelné.

Realita je taková, že až se NATO 11. července shromáždí ve Vilniusu, Rusové budou v procesu zničení třetí ukrajinské armády vybudované NATO. První byla sestavena během nárazníku poskytnutého diplomatickým „podvodem“ Minských dohod v letech 2015-2022. Tato síla o síle asi 260 000 vojáků byla do června 2022 z velké části zničena. Druhá armáda, skládající se z přibližně 80 000 nově vycvičených a vybavených ukrajinských vojáků podporovaných tisíci zahraničních žoldáků, je přímým výsledkem desítek miliard dolarů vojenské pomoci poskytnuté NATO, byla schopna zahájit úspěšný ukrajinský protiútok na podzim roku 2022, než byla zdecimován v poziční válce, která následovala (včetně Bachmutských jatek).

60.000členná 12-brigádní ukrajinská protiútoková síla, která v současnosti operuje proti Rusům, opět výsledkem desítek miliard dolarů vojenské techniky (včetně moderních západních tanků, dělostřelectva a bojových vozidel pěchoty), bude s největší pravděpodobností zničena nebo bude čelit v době, kdy se sejde summit NATO, hrozbě zničení. Primární otázka, před kterou NATO stojí, je, zda má politickou, ekonomickou a vojenskou kapacitu na vytvoření čtvrté ukrajinské armády a po jejím zániku pátou, šestou a další?

NATO je politicky odhodláno vést zástupný konflikt s Ruskem „do posledního Ukrajince“. Tato tragická realita znamená, že bez ohledu

na realitu bojiště, která na Ukrajině existuje, bude NATO nadále tlačit na Ukrajinu, aby obětovala svou pracovní sílu v neplodném boji proti Rusku za prostý fakt, že NATO není ochotno dobrovolně ztratit politickou tvář doma i v zahraničí.

Tato politická vůle však automaticky neznamená, že NATO bude schopno tento cíl udržet, ať už ekonomicky nebo vojensky.

Zatímco nedávná prohlášení amerického generála Marka Mileyho, předsedy Sboru náčelníků štábů, naznačují, že ve výcvikovém „potrubiu“ USA/NATO jsou desítky tisíc ukrajinských vojáků a že USA/NATO montuje vybavení dostatečné k tomu, aby vyzbrojí tyto vojáky, nebudou připraveni k boji ještě několik měsíců – dlouho poté, co třetí ukrajinská armáda potkala svůj osud na bitevním poli .

Miley hovořil o nových systémech protivzdušné obrany pro Ukrajinu a další představitelé NATO hovoří o možnosti poskytnout Ukrajině (staré) letouny F-16. Nové systémy protivzdušné obrany však nemohou samy o sobě změnit vojenskou realitu, kterou Rusko vnutilo Ukrajině svým strategickým vítězstvím v SEAD. Ukrajina bude prostě pokračovat v prohraném boji proti ruskému letectvu. Totéž platí pro všechny stíhačky F-16, které by mohly být poskytnuty Ukrajině – příliš málo, příliš pozdě a v každém případě neschopné dosáhnout smysluplného výsledku na bojišti.

Ve Vilniusu bude NATO konfrontováno s realitou své impotence jako vojenské aliance, pokud jde o boj proti Rusku na Ukrajině. Každý vojenský analytik jakékoli kompetence bude vědět, že za současné situace Ukrajina prostě nemůže zvítězit nad Ruskem. Iluze NATO o „zamrzlém konfliktu“, které, jak se zdá, ženou jejich šílenou touhu vyzbrojit Ukrajinu do nekonečna a ještě dál, jsou navíc poháněny zásadně chybnými hodnoceními týkajícími se ruské ekonomické způsobilosti a kapacity, ruské vojenské odbornosti a vůle ruského

lidu udržet tento konflikt.

Zde je hlavní příčina strategického selhání NATO na Ukrajině – naprosté nepochopení reality dnešního Ruska. Rusko bude schopno předstihnout NATO z hlediska vojenské technologie, do té doby se státy NATO plně přemění na válečnou ekonomiku, na což státy NATO nemají ani politickou vůli, ani ekonomické prostředky.

US zpravodajec: Kvůli Bachmutu je Zelenskij ve velkém nebezpečí!

Ruská armáda do značné míry překonala nedostatky, které ji sužovaly v počátečních fázích zvláštní vojenské operace, a ruské ozbrojené síly shromážděné v zóně speciální vojenské operace jsou vysoce vycvičené, dobře vybavené a řádně vycvičené pro úkoly, kterým byly svěřeny. přiděleno. Ruský národ se navíc drtivým způsobem shromáždil kolem vedení ruského prezidenta Vladimira Putina, sjednoceni ve víře, že zástupná válka, kterou NATO vede proti Rusku na Ukrajině, je svou povahou existenciální a jako taková nemůže Rusko prohrát.

NATO nezmění kurs v bezprostřední době po summitu ve Vilniusu – je prostě příliš mnoho politického impulsu na to, aby došlo k nějaké smysluplné změně současné trajektorie na Ukrajině. Ale ani NATO nevyrobí na Ukrajině vítěznou formuli. NATO se spíše bude nadále snažit o něco víc než jen o variaci stávajícího tématu – vyzbrojit Ukrajinu tak, aby mohla bojovat, dokud bude schopna tento boj udržet.

Tento krátkozraký postoj bude mít za následek nevyhnutelný vojenský kolaps Ukrajiny, pravděpodobně někdy mezi koncem léta a začátkem podzimu tohoto roku. Až se tak stane, NATO se

bude snažit vybudovat jakýsi mechanismus záchrany tváře, aby zachránilo své oslabené geopolitické postavení vůči Rusku. Jak to bude vypadat, není v tuto chvíli známo. Jedna věc je ale jistá – protože NATO dnes odmítá uvažovat o vybočení z ukrajinského konfliktu, zítra pro Ukrajinu nebude žádná budoucnost. Politická hrdost NATO bude pádem a zničením ukrajinského národa, jeho armády a jeho lidu.

(rp,prvnizpravy.cz,veteranstoday,foto:arch.)